

↑ Vesilennukite angaaride kui ainulaadse koorikbetoonehitise taastamistöö esitas inseneridele, arhitektidele ja ehitusmeistritele suure väljakutse. Lõpp hea, kõik hea.

Ereda päikese käest kunagistesse Lennusadama angaaridesse sisenemise tervitab atmosfäär, mis haarab mõne hetkega oma lumusesse. Selle konksu otsast pääsu pole, sedavõrd palju tegemis- ja uudistamisväärselt pakuvad arhitektuur ja ekspositsioon.

“Hoone on väarikas: vana on siin julgelt välja toodud, samas uus on rõhutatult uus. Need ei lähe segamini,” nendib Andrus Kõresaar KOKO Arhitektidest.

Hoone sisearhitektuurne lahendus jagab muuseumi tinglikult kolmeks: veealune, vee piiril olev ning vee kohal laiuv maailm. Pääslast liiguvad külalised veepealsesse maailma, ületades selleks silla. Edasi suunduvad nad vee alla ja lõpetuseks eelistab suur osa külalisi nautida meremuuseumi kohvikut või püüda selle terrassil päikesekiiri.

Veealust atmosfääri aitab luua ja rõhutada epopõranda sinistes toonides lahendus, millel merekaardi kujutistena tutvustatakse sügavusjooni. Kerkival ja laskuval pörandapinnal leidub ka Läänemeres ujuvate kalade kujutisi. “Lapsed saavad akvaariumist ja pörandalt üles otsida samad kalaliigid. Akvaarium liigiliselt veel täieneb. Iga uue liigi sissetoomise vahel on 30 päeva, kalasid harjutatakse,” räägib Kõresaar.

Fuajeest jõuavad külalised sujuvalt teise korruse tasapinnale ehk vee peale. Imposantne ruum on hämar, eksponaate toovad esile kohtvalgustid. Margit Aule ja Margit Argus tunnevad siinset interjööri kui oma viit sõrme.

“Angaaride klaasfassaad on kaetud, et

siinne hämarus rõhutaks veealuses maailmas valitsevat õhkkonda, ühtlasi toob spot-valgus ekspositsiooni paremini esile. Selle lahendusega nähti päris palju vaeva, siin on ka palju peegelduvat valgust,” räägib Margit Aule.

Eesti merendusajaloo jaoks märgilisi objekte on muuseumisse kogutud hulgi, imposantsematena nende hulgas näiteks allveelaev Lembit või kõrgustesse kerkinud vesilennuk. Muuseumis saab lähemalt uudistada ka Estonia päästeparve ning vendade Tõnistete legendaarse olümpiasõidu alust.

Tasapindade lummuses

Üle ruumi viib lainetava joonega terrasild, mille käiguteed katab termotöödeldud tamm. Veelgi kõrgemale võimaldab turnida väike järsk kaarsild, mis üldjuhul külastajatele turvalisuskalutlustel suletud on. “Suur ruum nõuab suuri elemente. Sild annab võimaluse vaadata ruumi kõrgemalt,” nendib Margit Aule.

Alumistel korrustel olevad inimesed mõjuvad hiiglasuures ruumis kauguses askeldavate sipelgatena. Tõetruu mulje öisest sadamast on loodud.

Suur ruum mahutabki suuremõõdulised eksponaadid endasse sujuvalt. Ruumi kabariitidega võrreldes näivad need väikestena. Tegelikult oli tonne kaaluvate lennukite ja kahurite laekonstruktsioonile kinnitamine suur väljakutse.

Ekspositsiooni paigutamine kõrge kuppelruumi erinevatele tasanditele annab külastajale hea ülevaate – olgu tegu kahurite lava või puiduste sildadega, külastaja satub ikka ja jälle uuele tasapinnale.

Lagunenud angaaridest imeliseks muuseumiks

Projekt ja ekspositsiooni kujundus:

KOKO Arhitektid OÜ

Arhitektuurne osa:

Raivo Kotov, Andrus Kõresaar, Indrek Miik, Margit Aule, Tõnis Savi, Lea Laidra, Karis Kahr, Jelena Altmäe, Jaanus Männik

Sisearhitektuurne osa:

Margit Argus, Andrus Kõresaar, Olga Batuhtina

Raudbetoonkonstruktsioonide renoveerimise projekt:

Tallinna Tehnikaülikool, prof Karl Öiger, dr Heiki Onton

Uued konstruktsioonid:

Neoprojekt OÜ / Viljandi Metallitööstus AS

Ehituse peatöövõtja:

Nordecon AS

Ekspositsiooni koostamine ja teostuse juhtimine:

Nordic Ventures OÜ

Graafiline disain ja multimeedium:

Produktsioonigrupp OÜ